

РЕШЕНИЕ

№ 11319

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3845** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Образувано е по молба на Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез адв. Ш. за допълване на решение по адм.д. № 3845/2023г. по описа на АССГ, тъй като:

С процесното решение съдът отменя акта на КЕВР.

В случая е налице изключителна компетентност на КЕВР във връзка с контрола по изпълнение на Регламент № 1277/2011. Актовете на Комисията за установяване нарушения по чл.3 и чл.5 от Регламента са обжалват по реда на АПК. Актовете издавани на основание чл.74н от ЗЕ представляват индивидуални административни актове. В тази връзка и съгласно чл. 173 ал.1 АПК съдът следва да реши делото по същество, а когато естеството му не позволява това, нормата на ал.2 предвижда задължение да върне преписката на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ето защо и след като е налице изключителна компетентност на КЕВР след отмяната акта, КЕВР счита, че съдът е следвало да изпрати преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагане на закона. Кое е и предмета на настоящото искане.

Ответната страна изразява становище за липса на предпоставки за допълване на решението, предвид факта, че съдът се е произнесъл по целия спорен предмет. Същевременно твърди, че КЕВР няма правен интерес да търси допълване на постановеният акт, а аргументите в молбата за допълване по същество представляват несъгласие с мотивите на съда. В заключение се твърди, че искането е неоснователно, тъй

като съдът не е длъжен да връща преписката на административния орган.

На тази база съдът съобрази и приема:

Процесната молба е депозирана в срока по чл.176 ал.1 АПК, от надлежна страна и като такава е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение № 3178 от 26.01.2026г. по адм.д. № 3845 по описа на АССГ за 2023г. съдът е приел, редом с другото, чрез референция към непротиворечивата практика на ВАС в идентични и аналогични казуси, че с Решение № 1R/23.03.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е допуснато смесване на различни изпълнителни деяния и нарушения, което води практически до липса на квалификация на извършеното нарушение, което е съществен порок на издаденото решение.

Безспорно е, както твърди Комисията, че нормативно вменените компетенции характеризират именно националният регулатор като изрично компетентен да установява нарушения от процесната категория.

Безспорно е още, че административното производство е започнало по инициатива на КЕВР, въз основа на постъпил сигнал от лице по чл.74а от ЗЕ.

Действително и съгласно чл.173 ал.1 АПК когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество.

В унисон с това, съдът е решил делото по същество, изяснявайки и въпроса за констатираният порок и правните му последици.

Наличието на оперативна самостоятелност от страна на органа налага еднозначно извода, че закона не предполага и съда не дължи връщане на преписката, доколкото органа може по всяко време и по своя инициатива да проведе подобно производство и установи съответните обстоятелства при съобразяване с разрешението довело до отмяна на настоящото му решение. Т.е. разполага с дискреция относно всички останали потенциално спорни въпроси по казуса. Това съображение е валидно и приложимо и на плоскостта на настоящото, специфично, производство видно от разпоредбата на чл.74 ал.3 ЗЕ

Като контратеза – съдът ще е длъжен да върне/изпрати преписката на органа, когато производството е образувано в хипотезата на подадено искане за издаване на административен акт до компетентния орган. Тогава отмяната на акта има за естествена последица - възстановяване висящността на административното производство и с цел продължаването му съдът, след отмяна на акта, следва да върне преписката на АО. Даже да определи и срок за произнасяне /в определени хипотези виж чл.174 АПК/. Очевидно настоящата не е такава.

В унисон с твърденията на КЕВР, фактът, че естеството на целият надзор за спазване на изискванията на Регламент 1277/2011 не позволява съдът да реши въпроса по същество, предполага и съдът да не е произнася, а още по-малко да дава указания на КЕВР, различни от тези, свързани с конкретно установеното нарушение при постановяване на акта и каквито се съдържат в мотивите на съдебното решение. Съдът не може и не следва да осъществява дейност наместо специализирано- компетентния административен орган, още повече да му указва как да се произнася по обстоятелства които самият АО не е извел като установителна дейност и резултат при постановяване на своя акт. В такава хипотеза съдът би напуснал, впрочем, пределите на правораздавателните си рамки и би постановил недопустим съдебен акт.

Действайки в условията на своите регулаторни правомощия, администрацията може да

проведе, установи и квалифицира изпълнителни деяния, в т.ч. и такива различни от процесните, както и да санкционира процесните, при спазване ясните нормативни критерии за законоустановеност на изпълнителните деяния, смесване на състави на нарушения и прочее.

В този смисъл следва да се приеме, че искането е неоснователно. Налице е произнасяне по целият спорен предмет на производството.

С оглед изложеното и на основание чл.176 ал.2 изр.трето от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Комисия за енергийно и водно регулиране за допълване на Решение № 3178 от 26.01.2026г. по адм.д. № 3845 по описа на АССГ за 2023г.

Решението подлежи на обжалване по реда за обжалване на първоначалното решение.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: